

DIUMENGE XIV DURANT L'ANY

Homilia del P. Ignasi M. Fossas, monjo de Montserrat
6 de juliol de 2008

Za 9, 9-10. 13,1; Ps 144, 1-2.8-9.10-11-13cd-14 (R.: 1); Rm 8, 9.11-13; Mt 11, 25-30

Estimats germans i germanes:

L'evangeli que avui ha estat proclamat ens permet entrar en el més íntim de la persona de Jesús, en la seva relació personal amb Déu Pare. Altres passatges evangèlics ens mostren, també, la manera com Jesús s'adreçava al Pare del cel: de vegades amb súpliques insistents, altres amb una sincera intercessió, sempre amb confiança de Fill. El fragment d'avui, que rep el nom de *iubilus* messiànic, és com un esclat de joia del Senyor enfront de la manera com Déu s'ha volgut revelar a la humanitat.

En primer lloc trobem la lloança del Pare perquè s'ha volgut revelar als senzills. Jesús reprèn aquí la tradició bíblica dels pobres de JHWH, dels senzills i dels petits d'Israel als quals està reservat de participar en la plenitud del Regne. Aquesta predilecció de Déu pels senzills també afecta la seva manera de revelar-se. No ho fa amb esclats de trons i llamps, ni presentant-se com un general triomfador de totes les batalles, ni tampoc enviant foc del cel contra els qui no l'accepten. Com hem sentit a la profecia de Zacaries, Déu es presenta humilment enmig del seu poble i el salva amb paraules de bondat i de pau. *El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador; muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera.* Els cristians creiem que en Jesucrist s'ha acomplert aquesta profecia i en fem memòria cada Diumenge de Rams.

Tornem a les paraules de Jesús. Després de la lloança joiosa diu unes paraules que revelen la seva intimitat amb Déu Pare. *El Pare ho ha posat tot a les meves mans...* En la pedagogia de Déu, la plenitud de la revelació com a Pare, Fill i Esperit Sant, passa per la persona viva de Jesucrist. Ell és Déu, amb el Pare i l'Esperit Sant, i per això pot parlar d'un coneixement únic, que però no es queda tancat en si mateix, sinó que està destinat a ser compartit amb tots els qui creguin. *Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment ningú no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.*

En el més profund del cor de Crist hi ha el coneixement mutu amb el Pare, i aquest coneixement és un corrent d'amor infinit, és l'Esperit Sant. Per això acceptar per la fe que Jesucrist és Déu i Home i que ens ha salvat per la seva passió, la seva creu i la seva resurrecció, és un missatge alliberador, que salva i que dona la vida eterna. Fer-se deixeble de Jesús és trobar el repòs veritable, el descans enfront de la fatiga existencial, és trobar la font de la vida que no s'esgota mai i que brolla sempre fresca i abundant. Que n'és de consolador, germanes i germans, experimentar que Jesús és benèvol i humil de cor, que el seu jou és suau i la seva càrrega lleugera. Ja ho cantava el salmista: *el Senyor és compassiu i benigne... el Senyor és bo per a tothom, estima entranyablement tot el que ell ha creat... El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, els qui han ensopegat, ell els redreça.*

Deixem-nos portar per l'Esperit Sant que habita en nosaltres i unim-nos a la lloança eterna que Jesucrist adreça al Pare. D'aquesta manera anirem entrant cada vegada més en el coneixement profund de la bondat, de la humilitat i de l'amor de Déu, Pare Fill i Esperit Sant, a qui sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.